

CODUL INTERNAȚIONAL AL ETICII MEDICALE

al Asociației Medicale Mondiale (1949)

Derivă din Declarația de la Geneva a AMM. Adoptat de a Treia Adunare Generală a Asociației Medicale Mondiale, Londra, oct. 1949 și amendat de a 22-a Adunare Generală, Sydney, aug. 1968 și a 35-a Adunare Generală, Venetia, oct. 1983 și Pilanesberg, Africa de Sud, oct. 2006

Datoriile medicului în general

- Un medic va practica un raționament profesional independent și va menține la cel mai înalt nivel comportamentul profesional față de bolnavi.
- Va respecta drepturile pacientului sau competent psihic de a accepta sau refuza tratamentul propus.
- Nu va permite ca judecata sa să fie influențată de profitul personal sau discriminare.
- Medicul va fi dedicat să ofere servicii medicale competente în deplină independență morală și profesională, cu compasiune și respect față de demnitatea umană.
- Se va comporta onest cu pacienții și colegii și va raporta autorităților pe acei medici care practica profesiunea neetic sau incompetent sau care exercita acțiuni de fraudă sau înșelătorie.
- Nu va primi nici un beneficiu financiar sau alte avantaje numai pentru a face recomandări pacientului sau a prescrie produse medicale specifice.
- Va respecta drepturile pacienților, colegilor și ale altor profesioniști ce lucrează în domeniul medical.
- Va recunoaște rolul pe care îl are în educația publicului dar va manifesta rețineră în divulgarea descoperirilor sau a tehnicilor sau tratamentelor noi pe canale neprofesionale.
- Va certifica numai ceea ce personal a verificat.
- Va face tot ce poate pentru a folosi resursele medicale spre binele pacienților și comunității.
- Va căuta ajutor de specialitate dacă suferă de boli fizice sau mentale.

- Va respecta codurile naționale și locale ale eticii.

Datoriile medicului față de pacient

- Medicul va avea permanent în minte obligația de a apăra viața umană.*
- Datorează pacientului său completă loialitate și totalitatea cunoștințelor sale medicale.
- Ori de câte ori o examinare sau un tratament se afla deasupra capacităților sale, se va consulta cu un coleg sau va îndrepta pacientul către un alt medic care are abilitatea necesară.
- Va respecta dreptul pacientului la confidențialitate.
- Este etic să divulge informația confidențială atunci când pacientul consimte la aceasta sau atunci când există un pericol sau o amenințare iminentă la adresa pacientului sau a celorlalți și această amenințare poate fi îndepărtată numai prin încălcarea confidențialității.
- Va acorda asistență medicală de urgență ca datorie umanitară, până când se va convinge că alții pot și vor să o facă în locul său.
- Atunci când servește unei a treia părți, să se asigure că pacientul său are deplină cunoștință de această situație.
- Nu va intra în relații sexuale sau în alte relații abuzive sau de exploatare față de pacientul său actual.

Datoriile medicului față de colegi

- Un medic se va comporta față de colegii săi tot așa cum și-ar dori că aceștia să se comporte față de el.
- Nu va submina relația pacient-medic a colegilor în scopul de a atrage pacienții.
- Când este medical necesar va comunica cu colegii care sunt implicați în îngrijirea aceluiasi pacient.
- Această comunicare va respecta confidențialitatea și va fi limitată la informația necesară.

* Este de notat că, până la a treia revizie, acest paragraf arăta astfel: „**Medicul va avea permanent în minte obligația de a apăra viața umană de la concepție. Avortul terapeutic poate fi practicat dacă conștiința medicului și legea națională o permit**”. Așadar medicii cunosc foarte bine momentul în care începe viața. Între timp însă, odată cu liberalizarea pe baze strict politico-ideologice a avortului, această exprimare a fost eliminată.